

UN VIATGE D'ANADA

Memòries polítiques de Ricard Pérez Casado, alcalde socialista de la ciutat de València entre 1979 i 1988, diputat nacional i administrador de la Unió Europea per a la ciutat de Mostar, a Bòsnia i Hercegovina. Se centren en l'intens període que va des de 1977 fins a 2007.

Encara que un bon nombre d'intel·lectuals valencians contemporanis ha sigut procliu a escriure dietaris seguint l'estela fusteriana, els nostres polítics i pròcers no han sigut gens aficionats al gènere memorialístic, i només molt pocs han sigut objecte d'estudis biogràfics. El corpus bibliogràfic valencià té un buit important en aquest tipus d'obres que ens ajudarien a comprendre molts fets de la nostra història. Per aquesta raó resulten molt valuoses les memòries polítiques de Ricard Pérez Casado, destinades a ser una obra de referència per a entendre no només la modernització de la ciutat de València, sinó també la transició democràtica a casa nostra.

Des de la reflexió que dóna el pas del temps, i amb la clara intenció de defensar-se de la manipulació a què ha estat sotmesa bona part de la seua activitat pública per part dels seus adversaris polítics –tant de l'oposició com del seu partit i dels seus corifeus mediàtics–, Pérez Casado ens conta el seu periple polític, on el lector pot reflexionar entorn del que podria haver sigut, i no ha sigut, si haguera continuat sent l'alcalde del cap i casal. Sense llevar importància als capítols dedicats a Mostar, al seu pas per les Corts Generals o a l'Institut Europeu de la Mediterrània, les pàgines dedicades als anys que va estar al capdavant de l'Ajuntament de València esdevenen l'eix central del lli-

Ricard Pérez Casado

Viaje de ida

Memorias políticas

1977–2007

Viaje de ida. Memorias políticas 1977-2007

RICARD PÉREZ CASADO / Autor

PUBLICACIONES DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA.
VALÈNCIA, 2013

520 pàgines / 978-84-370-9119-8 / 24 EUROS

bre. L'autor recorda com era la ciutat que va trobar quan va arribar a l'Alcaldia: una València ancorada en el passat franquista, sense quasi infraestructures i sense un pla de futur. Amb l'ajuda d'un equip reduït de fidels i lluitant contra propis i estranys, Pérez Casado va pensar la ciutat alhora que la construïa i la recuperava per als ciutadans: va suprimir els nombrosos passos a nivells ferroviaris que existien i que formaven un autèntic cinturó de ferro; va millorar la mobilitat i el transport públic; va facilitar la integració en la xarxa urbana dels barris aïllats i va fer de la ciutat l'element vertebrador de l'àrea metropolitana –una vertebració molt criticada pel govern autonòmic socialista. També va plantejar i va desenvolupar el cicle integral de l'aigua, des de la potabilització fins al clavegueram i els col·lectors. Va modernitzar l'Administració; va transformar el llit del Túria en un jardí; va alliberar el Saler de l'especulació immobiliària; va elaborar un pla d'ordenació urbana, i va construir el Palau de la Música. Un projecte urbà on la cultura s'alçava com una manifestació de llibertat i era l'instrument que igualava la ciutadania. Urbanisme i cultura, amb la Mediterrània com a pretext i com a sentit. Un projecte amb el qual va intentar que la ciutat de València fóra el catalitzador del país i no la competidora de l'autonomia política, com ho van entendre alguns dels seus companys de partit.

▶ VIDEO

Escrites en castellà com a homenatge a sa mare i a les seues arrels castellanés, amb una prosa elegant i directa, aquestes memòries sense pèls en la llengua no són només les memòries de l'artífex de la renovació urbana de València més important dels últims cinquanta anys, sinó les d'un intel·lectual compromés, un humanista, que va entendre la seua ciu-

tat des de la llibertat, la cultura i la ciutadania. Unes memòries sucoses amb moltes lectures.

MANOLO GIL

ENLLAÇOS ▶

